

Havankdag 2012 – Openingspeech

Frank van der Voordt

Dames en heren, vrienden van Havank,

Welkom op de 18de Havankdag, in een andere maar zeker niet mindere locatie dan u gewend bent, intussen wel een die heel dicht bij het geboortehuis van onze schrijver ligt¹.

We zijn inderdaad helaas weer niet met velen, hoewel het aantal betalende donateurs nog altijd boven de honderd ligt. En vijf donateurs die nog niet betaalden valt ons eigenlijk nog mee, want het zijn financieel toch barre tijden en we zijn ook daarom de loyaliteit van onze donateurs zeer erkentelijk.

Drie Vrienden van het Jaar hebben helaas moeten afzeggen.

De meest vertrouwde bezoeker – ik denk niet dat hij eerder een bijeenkomst heeft gemist – is natuurlijk Sef Passage. Deelname is voor hem een groeiend bezwaar en hij beseft dat het voor zijn gesprekspartners evenmin leuk is. Hij heeft daarom besloten van een bezoek aan de toogdag af te zien. Hij, en zijn Marianne, laten u recht hartelijk groeten.

Wie ook verstek moet laten gaan is Nico Woldijk. Hij maakt het goed maar zijn hoge leeftijd dwingt hem ertoe het toch wat rustiger aan te doen. De heer Woldijk is eerder deze week 90 jaar geworden.

Ben van der Geest, in 2011 Vriend van het Jaar, is op familiebezoek in Israel.

Al met al goede redenen om vanavond een toast uit te brengen op de afwezige Vrienden.

We hadden ook de winnaar van de Schaduwprijs 2012 uitgenodigd, de uit Vlaanderen afkomstige auteur Kevin Valgaeren, die de prijs kreeg voor zijn spannende debuutroman *De Ziener*. Hij had hier graag willen zijn maar wilde toch wat meer voorbereidingstijd om goed beslagen ten ijs te kunnen komen². Dat waarderen we in hem en we zullen de uitnodiging voor de volgende toogdag hernieuwen.

Sinds de vorige toogdag heeft er zich betrekkelijk weinig rond Havank afgespeeld. De Stichting heeft de gebruikelijke twee nieuwsbrieven uitge-

1 Omdat de vertrouwde ruimte in het HCL niet beschikbaar was, kwamen we samen in de Openbare Bibliotheek van Leeuwarden aan de Wirdumerdijk 34, op een steenworp van het geboortehuis van Havank.

2 Daarnaast stond hij onder tijdsdruk vanwege zijn nieuwe boek – redactie.

bracht en, als eindejaarsboekje, een voor de Havankiaanse geschiedschrijving belangrijk hoofdstuk uit de autobiografie van Pieter Terpstra.

Radio, tv, noch de geschreven pers hebben zich met onze schrijver beziggehouden.

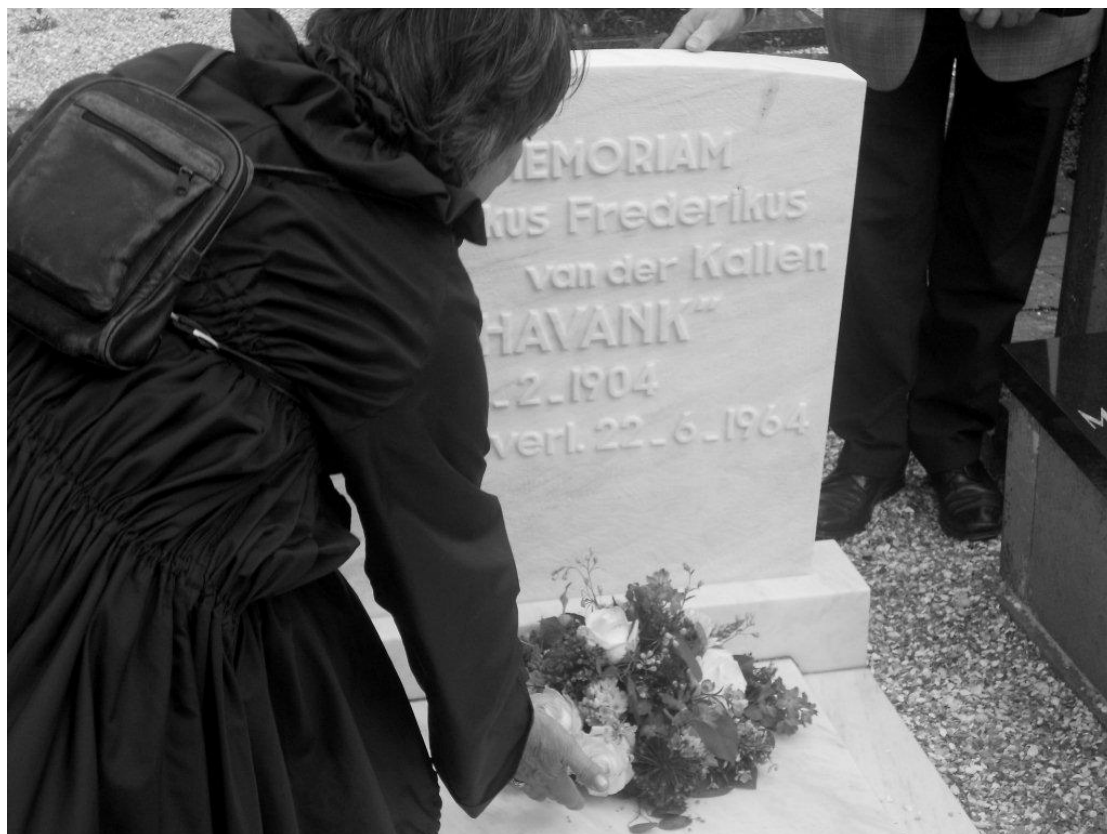
Op 24 oktober werd tijdens een feestelijk samenzijn in Amsterdam alweer de vierde Havank Ross gepresenteerd, *De Schaduw contra de Schorpioen*, wéér iets meer een Havank dan de vorige boeken. Tomas Ross heeft zich voorgenomen vanavond bij het luisterrijk maal aan te schuiven, misschien zelfs wat eerder, en we zullen zeker niet nalaten hem naar zijn verdere plannen te vragen. Want hij moet er natuurlijk wel mee doorgaan.

Ook in oktober werd, na een vertraging van jaren, eindelijk het *Zwarte Beertjesboek* ten doop gehouden. Een prachtboek met de omslagen en titelomschrijvingen van alle tot en met september 2011 uitgegeven Beertjes en van de herdrukken. Het is een particulier initiatief; het is dan ook in eigen beheer uitgegeven, en merkwaardig genoeg niet in de reguliere boekwinkels te vinden.

Dames en heren. Eergisteren, de 21ste juni, was het op de dag af 15 jaar geleden dat in Dwingeloo *Havank – Schets van leven en werk* werd gepresenteerd. Over twee jaar, in juni 2014, herdenken we de vijftigste sterfdag van onze schrijver en tegelijkertijd de twintigste verjaardag van de hem toegewijde stichting. Dan zou er toch eindelijk weer eens een nieuw boek over (en wellicht met) Havank in de winkels moeten liggen, zodat onze schrijver opnieuw de aandacht krijgt die hem toekomt. En het zou meer dan een bonus zijn als de Havank-bibliotheek met een of meer delen uitgebreid zou kunnen worden. Zeker iets om reikhalzend naar uit te kijken. We zullen de grote man achter de Havank-bibliotheek het broodnodige duwtje in de rug geven.

Ik dank u.

Impressies van de Havankdag. Foto's: Fam. van Schooten.

Vriend van het jaar 2012

Frank van der Voordt

Dames en heren,

De titel Vriend van het Jaar is zoals u weet ontleend aan het testament van Charles C.M. Carlier uit het twintigste hoofdstuk van *In memoriam de Schaduw*, aan het codicil dat traditiegetrouw bij de jaarlijkse herdenking aan het graf van Hans van der Kallen wordt voorgelezen, waarin de Schaduw zijn vrienden vraagt op de dag van zijn verscheiden bijeen te komen

“voor een luisterrijk maal en om een dronk uit te brengen op een vriend die oprechte vriendschap heeft beschouwd als iets heiligs en als zodanig getracht heeft te leven naar die standaard”.

De Stichting heeft er sinds 1995 twintig op het ereschavot gehesen waarvan er vanavond vier¹ bij ons zijn. Drie Vrienden zouden graag hier geweest zijn maar moesten om verschillende redenen verstek laten gaan. Sef Passage, Nico Woldijk en Ben van der Geest laten u groeten.

Vriend van het Jaar is iemand die óf voor Havank óf voor de Stichting van bijzondere betekenis is of is geweest. Met het verstrijken van de jaren zijn het vaker Vrienden van de Stichting geworden. Dat is na 48 jaar niet zo verwonderlijk: Het is leeg geworden rondom Havank.

Het eindejaarsgeschenk van 2011 bracht ons op de gedachte. Niet alleen kregen we onmiddellijk alle medewerking voor een voor de Havankiaanse geschiedschrijving belangrijke publicatie maar er was tevens de bereidheid voor een vertaling te zorgen. Bovendien leefde bij het bestuur de wens de goede verstandhouding met de familie te bestendigen.

Dames en heren, uit erkentelijkheid voor alle medewerking, in het verleden en wellicht ook in de toekomst, benoemt de Stichting, 15 jaar nadat haar vader die eer te beurt viel, Sigrid Terpstra vandaag tot Vriend van het Jaar 2012.

1 Piet Oosterhuis, Daan Jippes en Jan Noordhof. Wij hadden Tomas Ross later op de avond verwacht maar helaas mocht het niet zo zijn.

Vriend van het jaar 2012
Sigrid Terpstra naast Daan
Jippes.

Tegenover haar zat debutant
Peter de Dreu.

Foto's: Fam. van Schooten.

Dankwoord van de Vriend

Sigrid Terpstra

Beste vrienden van Havank,

We zitten hier om de verjaardag van Havank te gedenken. We genieten van heerlijk eten en houden ons aan de wens die zo duidelijk in het boek *In memoriam de Schaduw* beschreven wordt:

“Dat elk jaar op de verjaardag van mijn verscheiden mijn vrienden hier bijeenkomen voor een luisterrijk maal en om het glas te heffen op iemand die mens is geweest naar zijn beste vermogen, op een vriend ook die de oprechte vriendschap altijd heeft beschouwd als iets heiligs en als zodanig getracht heeft te leven naar die standaard.”

Ik voel me erg vereerd dat ik nu, 15 jaar nadat mijn vader dat was, vriend van het jaar ben.

Zeker, ik probeer naar beste vermogen een vriend te zijn, ik geloof in oprechte vriendschap, ik probeer zo te leven dat mijn vrienden zich zeker zullen voelen van mijn vriendschap.

Maar vriend van het jaar van Havank?

Natuurlijk heb ik hier nooit aan gedacht. Door het overlijden van mijn vader kwam ik 6 jaar geleden in dit illustere gezelschap terecht. Ik kreeg het eerste exemplaar van *In het spoor van De Schaduw* uitgereikt. Ik maakte kennis met mensen wier hart nog steeds uitgaat naar Havank en mensen met een grote genegenheid voor Pieter Terpstra, die ervoor gezorgd had dat de Schaduw bleef leven.

Dat deed me toen, 5 maanden na het overlijden van mijn vader, erg goed.

En toen vorig jaar Frank van der Voordt me vroeg of er 3 hoofdstukken uit de memoires van mijn vader mochten worden gepubliceerd, aarzelde ik geen moment.

Een schrijver die niet meer publiceert wordt soms gauw vergeten.

Gelukkig zijn er vrienden, die de schrijver in ere houden.

De Stichting Mateor is een unieke stichting.

Ik bevind me hier in het goede gezelschap van mensen met een groot gevoel van liefde en verantwoordelijkheid voor Hans van der Kallen, die de Schaduw in het leven riep, en voor mijn vader, die de Schaduw liet voortleven.

Ik ben er trots op vriend van het jaar van deze vriendengroep te zijn.

Ik wil dan ook nu het glas op jullie allen heffen!!